

BODEMPRUT EN KARPERPRAAT

Aangezien zo'n 110% van onze sierwateren een zachte prutbodem heeft, vraagt dit om een speciale aanpak.

Stadswateren liggen er vaak prachtig bij, herbergen niet zelden een leuk karperbestand en vind je lekker dichtbij huis. Hotspots te over bovendien met overhangende bomen, struikjes, bruggetjes, lelies en rietkragen. Het bladafval van de bomen en struiken langs het water heeft in de loop der jaren een buitengewoon zachte 'prutbodem' doen ontstaan. Hoe je hier als karpervisser mee omgaat, doet Mario Taal uit de doeken.

TEKST MARIO TAAL FOTOGRAFIE SANDER BOER

Het begint met een goede voorbereiding: het vinden van een geschikte stek. Dat is bij voorkeur een plek waar de bodem in ieder geval iets minder zacht en vies is dan in het omliggende gebied. Om zo'n plek te vinden, zullen we onze mouwen moeten opstropen. Zelf woon ik in Den Haag, dat een groot areaal aan mooi, karperrijk stads- en parkwater

kent. Als ook het fenomeen van zachte bodems. Om een wat harder en schoner stuk bodem te vinden, werk ik daarom met een 'bodemkaart' die ik opstel aan de hand van mijn bevindingen.

PEILHENGEL

Om zo'n bodemkaart – met daarop de zachte en hardere stukken bodem én obstakels – te kunnen tekenen, moeten we

ZO BRENG JE DE BODEM IN KAART

Met de peilhengel merk je aan de tik op de hengeltop wat hard en wat zachter is.

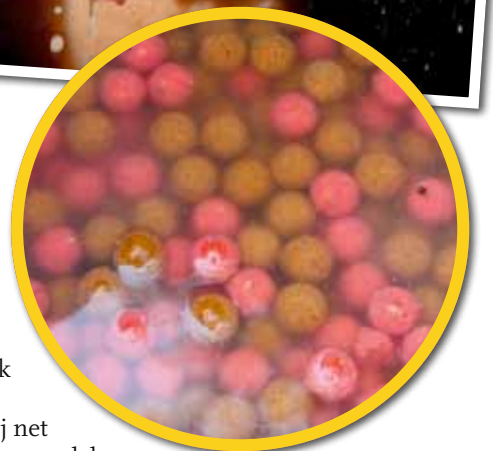
Nog secuurder is het gebruik van de prikstok vanuit een bootje.

Teken alles goed in op een 'bodemkaart'. Ideaal!

Mario geeft de voorkeur aan 'lichte' voerdeeltjes die niet snel wegzakken in de prut.

aan de slag. Besteed om te beginnen eens een dag aan 'bodemonderzoek'. Dat kan op verschillende manieren. De meest laagdrempelige manier is het gebruik van een peilhengel.

Door het lood daarbij net voordat dit het wateroppervlak raakt af te remmen – door de vinger op de spoel te drukken – kun je goed voelen dat het lood de bodem raakt. Zeker met gevlochten lijn op de spoel. Oefening baart kunst en op een gegeven moment kun je aan de hand van de landing van het lood de hardheid van de bodem bepalen. Een harde bodem gaat namelijk gepaard met een harde tik op de top. Hoe zachter de bodem, des te zachter en 'tammer' diezelfde tik is. Tip: kies voor het oefenen een water waarvan je de bodemgesteldheid al weet en verfijn daar je 'skills' in het uitpeilen.

PRIKSTOK

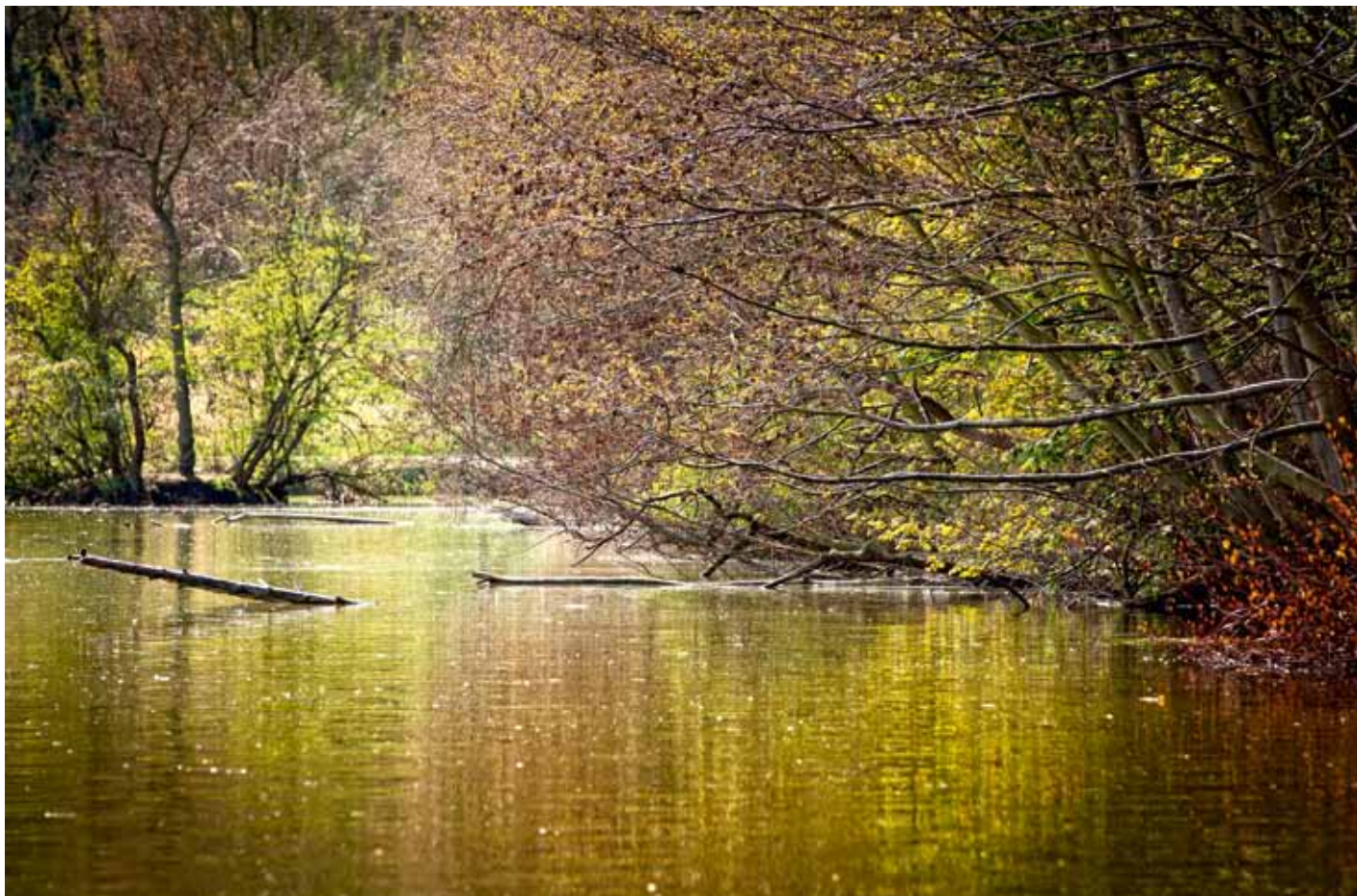
Iets arbeidsintensiever, maar tegelijkertijd ook een stuk secuurder, is het gebruik van een bootje en prikstok. Ga met je rubberboot (of 'Blokker bootje') het water op en tast met een prikstok de bodem af. Houd daarbij (i.v.m. je bodemkaart) duidelijke herkenningpunten aan. Nog mooier is het om bamboestokken op

Je boilies voorweken voorkomt dat ze de bodemstank opnemen.

de (harde) hotspots te prikken, om ze na het intekenen van de bodemkaart uiteraard weer netjes te verwijderen. Doe je dit voor je thuiswater, dan kun je nog jarenlang profijt hebben van zo'n kaart. Ik zweer er in ieder geval bij!

VOERTACTIEK

Heb je eenmaal een potentiële stek gevonden, dan kun je daar instant gaan vissen of er een voerstrategie op los laten. In het laatste geval is het wel zaak om rekening te houden met het formaat water, aanwezige karperbestand en niet te vergeten het jaargetijde. Bij een groot, open stelsel van stadswateren – zoals bij mij in Den Haag bijvoorbeeld – kun je in de zomer en herfst best flink voeren. Een paar kilo boilies hoeft dan niet per se teveel te zijn. In de winter en het vroege voorjaar beperk je het voeren tot een paar handjes

Waar bomen en struiken al decennialang de oevers sieren, kun je ervan uitgaan dat de bodem vol bladafval ligt.

PVA-TRUCJES

Met de in dit artikel genoemde adviezen ben je al een heel eind op weg op water met een zachte prutbodem. Maar denk ook zeker aan de volgende tips:

- Rem je lood af tijdens de 'landing';
- PVA-zakjes dempen de 'landing' (parachute-effect);
- Vul je PVA-zak aan met wat extra PVA-foampjes voor meer drijfvermogen;
- Prik PVA-foampjes op je haak.

per stek. Ik begin meestal vier dagen voor de daadwerkelijke visdag met voeren. Dan voer ik de dag erna niks, maar de tweede dag voor de vissessie weer wél. De laatste dag voordat ik ga vissen echter weer niet.

MIX VAN VOER

Het voer dat ik gebruik bestaat uit een mix van gekookte tarwe, hennep, lupinezaad, maïs, gebroken tijgernoten en boilies in diverse maten en smaken. De boilies laat ik met opzet 'voorweken' in het vocht van mijn partikelmix. Hierdoor zuigen de boilies zich vol met het vocht en aroma's van de

PVA-foampjes: handig om je haakpunt te behoeden voor prut.

partikels en nemen ze – zodra ze op de prutbodem liggen – geen vieze baggergeur meer op. Hierdoor blijven ze gedurende langere tijd attractief en goed traceerbaar voor de karper. Mocht je nou niet willen voorvoeren, doe dan in ieder geval wél de boilies een dag van tevoren in een emmer water. Dit kan je eventueel aanlengen met wat geursiroop van de gekozen boilies. Hierdoor kun je de volgende dag instant aan de slag, zonder dat je boilie binnen een uur

LOGISCH NADENKEN

Succesvol karpervissen komt vaak aan op creatief omgaan met bepaalde situaties. Een zachte prutbodem is er daar een van. Vaak helpt logisch nadenken om tot de juiste oplossing te komen. Zo zal de bodem langs een onbegroeid stuk oever waar niet vaak de wind in blaast al gauw een stuk minder zacht zijn. Het blijft desondanks belangrijk om uit te vinden hoe de bodem er op jouw specifieke stek bij ligt.

die vieze baggerbodemgeur heeft. Als haakaas gebruik ik vaak een opvallende pop-up of ander drijvend aas. Daarbij bied ik het aas graag iets boven de bodem aan. Dit om te voorkomen dat de haakpunt bevuild raakt met bodemprut en de inhakingskansen verminderen.

LOOD ZAKT WEG

Houd er bij zachte bodems rekening mee dat je lood een behoorlijk stuk weg kan zakken. Om dit te omzeilen, gebruik ik de volgende montage. Allereerst reduceren we het loodgewicht (tot pakweg 45 gram) en kiezen we voor een plat wartellood in plaats van een inlinelood. Het platte wartellood (de 'safety clip montage') zakt door zijn vorm en het gereduceerde gewicht niet al te ver weg in de bodem. Inlinelood is uit den boze: daarbij is de kans te groot dat ook een deel van je rig de bodem in zakt, waardoor je aasmontage om zeep wordt geholpen. Voor de zekerheid gebruik ik daarbij een wat langere onderlijn van ongeveer 20 cm. Twee PVA-schuimpjes die rond de haak tegen elkaar zijn geplakt moeten nog wat extra 'remming' geven tijdens de landing. Zo ben ik er zeker van dat de onderlijn bovenop de bodem ligt en het haakaas goed te vinden is voor de vis.

PLAN B: CHOD-RIG

Bij écht extreem zachte prutbodems, is het tijd voor Plan B: een aangepaste versie van de chod-montage. Door de onderlijn daarbij niet op

Gebruik bij voorkeur 'dichte' PVA-zakken: deze bevatten meer lucht dan 'funnelweb'.

de leader tussen twee kralen vast te zetten, kan deze nadat het wateroppervlak is geraakt vrij over de leader omhoog schuiven. Zo kan het lood naar hartenlust een halve meter in de bodem wegzakken, zonder dat het de onderlijn daarin mee trekt. Om toch een soort van zelfhaking te

creëren, bevestig ik wel een 'semi- gefixeerde kraal' op een stukje siliconentube. Wanneer de vis merkt dat hij geprikt is, zorgt – afhankelijk van de zwemrichting – ofwel het lood ofwel de kraal vrij snel daarna voor de uiteindelijke inhaking. Omdat de onderlijn bij dit systeem naast de leader

ligt, gebruik ik een stiff-rig of zogeheten combi-rig. Doordat je een soort afhouder-effect krijgt, voorkom je dat de onderlijn en leader in elkaar verstrikt raken. Ook hier plak ik weer twee schuimpjes om de haak. Bovendien monteer ik ook graag een PVA-zak. Zo'n zakje remt de inslag van

het lood en brengt een mooi 'parachute-effect' teweeg, zodat je montage wat zachter op de bodem landt. Die truc gebruik ik al jaren en heeft me op de stadswateren nog nooit in de steek gelaten. Ik hoop dat de tips uit dit artikel jou ook aan meer 'prutbodemkarpers' helpen. Succes!

Een fraaie, Haagse boiliemachine, gevangen op het randje van harde naar zachte bodem.

